

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

5. Class. Inqvisitores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

CLASSIS V.

AB INQUISITORIBVS.

I. * **A** SUPREMIS CASTELLÆ Ex decreto eorundem sacra fidei Quæstorum in vniuerso Hispaniarum Regis Imperio, cum igni publico in foro damnati fuissent Satyrici, quos in Societatem IESV ac eius Institutum, & viros effuderant Mag. Franciscus Roales alijque anonymi typis, sed incertis, presso locorum ac Auctorum simul nomine dati libelli, ac ad id re præstandum dies in dicta: vbi ea affulsit, & quidem Apostolorum Principibus sacra 29. Iun. 1634. prono ad Occasum iam sole, solemnibus equitatus instructus ex more precedente non sine maximo circumquaque strepentium tubarum ac tympanorum clangore eiusdem senatus vexillo, deducebant quadrupedem purpureo oloserico insulatam, arcaque onustam sat magna, flammulis in gyrum depictis infecta, vbi spurca illa nequissimorum librorum deliramenta conclusa. Itum per frequentissimas Matritane Aula vias, effudentibus sese ad spectandum vndeque confertim populis, usque dum ad indictum in foro primario locum, vbi iam Babylonica dixerim fornacis emula flamma succensa, ventum est, vt ibi consisteretur. Tunc demum idem quod dum initium pompæ factum fuerat præconis voce relectum Senatus Decretum, seu minus in hæc verba, in hæc omnino sententiam. Notum sit omnibus, quod cum per hos dies sacro Quæstorum Senatui innotuerit ab impostoribus, licet plerisque anonymis in lucem editos, sed flâmis deuotos famulos in Societatem IESV libellos omni imposturarum genere suffarcinatos, quibus Ordo Religiosissimus, eiusque Institutum falso carpitur, ac si politici, nec pij regiminis iura condiceret, in piorum perniciem edocenda, leges sanciret tam Religioso Ordine, imo Christiano quouis homine indignas, ideoque cum ipsis Religiosis in ordinem redigendas, idque præstitum ab eiusmodi veteratoribus, qui vespertilionum more in ipsa luce cæcutiunt, vt tanti

Ordo religiosissimus: cuius claritas ob nubi nequit sine Cath. Ecclesiæ detrimento.

Ordinis claritatem obnubant, eique plausum, quo hactenus eius viri excepti, adimant, & euertant non sine Catholica Ecclesia, cui diuino obsequentes Numini Societatis viri praesto semper adsunt, & adfuerunt hactenus detrimento. Cum ijdem Quæsitores pœnas ex ignotis, aut profugis Auctoribus reposcere nequaquam possint, eosdem censuerunt in suis eorum scriptis luculentius puniendos. Quamobrem septimo Idus Martias mandauit pleno senatus consulto, hoc anno publicis addictos flammis carnifice eos in ignem mittente comburi libellos, quibus singulares, & secretas admonitiones &c. Item Auifos secretos alios bien entendidos, &c. Demum Magistri Francisci Roales, &c. Tituli, & inscriptiones appositæ, vt qui calumniarum, mendatorumque plenissimi, contra Ordinem, virosque omni Sanctitate conspicuos, ac de Christiana Republica benemerentes, cui toti perpetuis perennibusque in dies singulos obsequiorum incrementis insistent: quod vt omnibus innotescat, præconis voce præcipitur nunciari. *Vix præco hæc absoluit in foro non procul à flamma succensa cum Carnifex arcam deponit, aperit, & libellos omnes, ac demum arcam ipsam flammis commendat; nec enim aliam commendationem emerita eiusmodi Catholicorum (si tamen reipsa quisquam eorum Catholicus) calamorum inquinamenta. Pompea, inde ad D. Thomæ Aquinatis eadem eodem processit ordine, ibique reposito vexillo, ad sua quisque reuersus, Societate luculentissime ab impostorum calumnijs vindicata. Hoc summatim sacrorum Quæsitorem Decretum ex Hispano idiomate latinè redditum, & Martiri publicatum die 29. Iun. ann. 1634.*

Viros habet omni Sanctitate conspicuos: ac de Christiana Republica benemerentes.

Defensa contra maledicos.

Eius Institutum Apost. Sedi acceptissimum: Ecclesia laudatissimum.

2. * AB HISPALENSIBVS: *Qui Vulgato Edicto quæcumque ad Societatis IESV encomia, & indemnitate pertinent, paucissimis licet verbis, quibus oblatrantium lucifugarum verberata procacitas, luculentissime edixerunt; Sanctissimum eius Institutum Apostolicæ Sedi acceptissimum, Ecclesiæque Vniuersæ laudatissimum, tum ex plurimorum Pontificum diplomatibus, tum ex Tridentini Concilij Oraculis. Hispali sacro velut è tripode*

è tripode pronunciarunt pœnis haud modicis in refractarios, & contumaces blaterones indictis protinus infligendis. Dat. 7. Mar. ann. 1625.

3. A ROMANIS: Quorum Consilio expendenda dederat Societas Priuilegia, de quibus in Gallia minuendis agebatur. At Sacri Quæitores causa Priuilegiorum accuratè considerata, tandem in hanc sententiam conuenerunt. Priuilegia Patribus Societatis in Vineæ Domini operantibus, à summis Pontificibus recte concessa, & prudenter, vtiliterque ab ipsis exercita, nec reuocanda, nec minuenda, nec vlla præfinitione loci ac temporis videri, nunc quidem limitanda. Ita Par. 5. Hist. Societ. Tom. 1. lib. 6. num. 68.

Eius Priuilegia ex pensâ, & integra seruanda decernitur.

4. A VALLISOLETANIS: Cum speciatim vexaretur Societas tanquam Confessiones retegeret, adeo feda maxime per Hispaniam hæc fama percrebuit, ut Borgia profiteretur, haud seueriores alias in Societatem procellas extitisse. Ille quidem tam diuersis pulsatus sermonibus, Vallisoleti Quæitores conuenit, rogauitque, edicerent ipsi Orthodoxæ doctrinæ Custodes quid tenendum in eo genere videretur. Quippe Societatem neque huic, neque diuersæ affixam sententiæ, id modo cupere recta ire via; proque tenuitate sua fideliter, ac sapienter Deo Domino, salutique hominum deseruire. Cui responsum est: Qua ratione in Confessionibus audiendis Societas vteretur, eam sancti Officij Collegio vehementer placere; sollicitudinem omitterent, suoque ritu cœptis instarent, ipsos aduersis rumoribus occursuros. Ita Par. 2. Hist. Societ. lib. 2. num. 132.

Contra calumniatores propugnata Societas.

5. A CESARAVGVSTANO: Qui aduersus Decretum illud Sorbonicum in Societatis, & Apostolicæ Sedis contemptum euulgatum pro potestate edixit, ut quisquis ea super re scripta haberet, ad sanctum Tribunal afferret: grauiusque de eo negotio obloquentes, tanquam de Pontificia, ac legitima Religiosi Ordinis approbatione male sentientes Sacro Magistratu indicarent. Ita Par. Hist. Soc. lib. 16. num. 46. Sic Societatis famam Inquisitoris amor restaurauit.

Et contra Sorbonicum decretum.

Defenta in
Insulis
fortunatis
publica
decreto.

6. * A CANARIENSI, publico altero decreto statuente sub ma-
iori excommunicatione, alijsq; panis puniarijs, Ne quis Patres Socie-
tatis IESV ab Insula extraheret, nec phasellum, aut nauigium
ad eorum discessum præberet. Ita apud Euseb. in vit. B. Borg. lib. 3.
cap. 10. Tanta è Societatis præsentia vtilitas Insulans emanabat.

Ex Ignatio
Parente
laudata
Societate.

Illustris
literarum
eruditione.

Vita exem-
plo celeberrima,
&
Ecclesia
vtilissima.

Ignatius S.
Inquisitionis
affectus.

Is acer Ec-
clesia pro-
pugnator,
ac defen-
sor.

Luthero
dissimilis,
& Hæreticorum
hostis
acerrimus.

Christiani
Imperij
Amplificator.

7. A PARAMO Siciliano, sic Societatem, eiusque Caput ac
fundatorem mirificè commendante. Pater Ignatius Loyola (inquit)
vir nunquam satis pro dignitate laudatus, siue vitam eius ad-
mirabilem, siue ipsum à Deo Optimo Maximo electum ad
instaurandam Religionem illustrem literarum eruditione, &
vitæ exemplo celeberrimam, siue Ecclesiæ Catholicæ vtilissimam
consideres. In hoc ergo Patre tam insigni visus fuit ma-
ximus pietatis affectus, & intensum valde sanctæ Inquisitionis
Tribunali omnibus in rebus obsequendi seruiendique de-
siderium, dabat operam, vt huius Tribunalis auctoritatem
ad fidem ipsam tuendam apprimè necessariam, quam maxi-
mè posset per se, & per suos conseruaret. Sic ille de Origine In-
quisitionis lib. 2. Tit. 3. cap. 2. num. 3. Et cap. 4. num. 12. subiungit.
Nostro autem sæculo missus est Ignatius de Loyola Societatis
IESV Institutor, quem anno 1521. gloriosus Deus in Pam-
pelopolitana arce vulnerauit, vt sanaret. Et vt vanitatis vile
mancipium, Ducem fortem efficeret, & Luthero tanquam
acrem Ecclesiæ suæ Propugnatorum opponeret. Quo in tem-
pore Martinus Lutherus quasi furia quædam exitialis cum
perditorum manu ex orco emerit, vt Catholicæ Ecclesiæ
statum labefactaret, eodem ipso tempore Deus, qui Ecclesiæ
curam vel maximam habet, alterum virum excitauit Lu-
thero dissimilem, penitusque contrarium, Ecclesiæ Defenso-
rem, acerrimum Hæreticorum Hostem, Christiani Imperij
Amplificatorem. Quid hoc testimonio luculentius in Parentis Ig-
natij, filiaque Societatis commendationem?

8. * A PETRO ALVAREZ DE PAREDES Inquistoris
Olisipponensi, qui sancti Tribunalis Lusitani nomine sequens de So-
cietate testimonium dedit. Quod de Societate sentio secundum
præ-

præsentem iustitiam, id est, Hos Patres esse Ecclesiæ Dei admodum necessarios, maxime temporibus adeò periculosis, ob eorum vitæ sinceritatem, bonum exemplum, quod sua doctrina omni personarum generi incessanter præbent: ab huius mundi strepitu remoti sunt, ac rebus spiritualibus dediti: humiles, ac proximi salutem zelantes: ad Euangelicam doctrinam extendendam nullis laboribus parcunt, & iuxta Euangelij consilium prædicant Regnum Dei, vt homines poenitentiam agant: à nostra sancta fide apostatas ad Ecclesiæ gremium reducant: & postquam in hoc lusitano Regno commorantur, multiplices suo sancto zelo fructus fecere; iam multos reducendo, iam reformando ad melioris vitæ statum. Virtutis amatores sunt, & inter eos viri nobiles, quibus inest viuuda virtus: Reipublicæ, & toti Regno proficui; in hac enim Ciuitate Olisipponensi, Conimbricensi, & Eborensi in tradendis literis latinis, ac Græcis diligenter se exercent. Prædicant, & sua solida doctrina ac continuis confessionibus Prælatos iuuant: vberem fructum perpetuæque laudis dignum inter infideles in Orientali India, Iaponia, Brasilia, Africaque faciunt: ideo nec hostibus carent, qui de illis res omni destitutas veritate euulgant, cum hæc Congregatio, & qui in ea sunt, Euangelicæ legis defensores, ac sal terræ merito possint appellari. Ideo portæ inferi non præualebunt aduersus eos, & merces eorum copiosa est in cælis. Ego firmam in diuina misericordia spem habeo, quod dum hæc beata Societas in hac spirituali harmonia permanferit, & fulgebit in Ecclesia Dei splendor firmamenti, & velut stellæ in perpetuas æternitates permanfuræ. Dan. 12. 3. Ac tandem omnes qui præsumt, debent omni conatu tam vtilissimum, ac bonum statum defendere, filijsq; Belial resistere, qui moliantur destruere vineam Sabaoth. Ergo nouissima mea eorum similia, & qui benedixerit eiserit benedictus, & qui maledixerit eis, maledictionibus reputabitur, &c. Hæc inter alia multa, in Societatis laudem lusitanus Inquisitor; apud P. Tellez in chron. Hist. Soc. lusit. l. 6. c. 17. f. 578.

*Egrègium
Inquisito-
ris testimo-
nium de
sociorum
virtute,
zelo, fru-
ctu, &c.*

*ij sunt
Euangelica
legis de-
fensores,
ac sal ter-
ræ.*